

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14810

гр. София, 05.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в закрито заседание на
пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА**

като разглежда докладваното от **МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА**
Гражданско дело № 20231110163189 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от В. И. П. срещу ЮЛ
Предявени са искове за прогласяване нищожността на договор за потребителски
кредит, сключен между ищеца и ответника, и за връщането на платеното от ищеца по
договора без основание.

В исковата молба се твърди, че на 27.05.2022 г. между ищеца и ответника бил
сключен Договор за предоставяне на потребителски кредит № ***** в размер от
2000,00 лева с уговорена възнаградителна лихва от 700,00 лева при лихвен процент от
35 % и ГПР от 49,66 %, за срок от 26.06.2022 г. до 18.11.2023 г. Между ищеца и трето
за спора юридическо лице (ЮЛ р.л.с., със седалище и адрес на управелине в М.) бил
сключен договор за гаранция (поръчителство), като по същия се дължала такса за
предоставяне на гаранцията в общ размер от 1980,00 лева, дължима от ищеца-
кредитополучател. Изложени са твърдения, че сключването на договора за гаранция
било условие за сключването на договора за кредит, като всички задължения и по двата
договора следвало да бъдат заплащани по банкова сметка на ответника.

Ищецът счита, че договорът за кредит и договорът за гаранция (поръчителство),
били нищожни, тъй като нарушавали императивни правни норми, накърнявали
добрите нрави и в тях била използвана „заблуждаваща търговска практика“ по смисъла
на Закон за потребителския кредит /ЗПК/. Според ищеца, таксата по договора за
гаранция представлявало разход по смисъла на ЗПК, а такъв в предоставения СЕФ не
бил включен. На ищеца не било предоставено право на избор относно вида
обезпечение, а то било избрано от ответника – договор за гаранция с трето лице („ЮЛ“
ЕАД). Последното било поставено като изискване, за да бъде сключен договорът.

Ищецът поддържа, че клаузата в договор за кредит, предвиждаща задължително
сключване на договор за поръчителство, противоречала на добрите нрави и на целите
на Директива 2008/48, транспонирана в ЗПК, защото ответникът се възползвал от
затрудненото финансово положение на ищеца. Според последния, клаузата следвало да
се тълкува като неравноправна по смисъла на чл. 146, ал.2 ЗЗП, защото условието
възнаграждението да се заплати на поръчителя, а не на кредитора, било нищожно, тъй

като внасяло неравноправие по кредитното правоотношение по смисъла на чл. 143 ЗЗП. Изложени са подробни аргументи в подкрепа на твърденията за нищожност на двата договора, въз основа на които ищецът претендира от ответника и връщането на сумата от 520,00 лева. Същата била платена без основание, доколкото при недействителен договор за кредит кредитополучателят дължал само чистата стойност на кредита, но не и лихви или други разходи. Въз основа на изложеното ищецът отправя искане за уважаване на предявените искове и за присъждане на сторените по делото разноси.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ЮЛ с който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Според ответника, неоснователно били твърденията на ищеца, че договорът за потребителски кредит бил нищожен. Посочва, че тъй като по силата на чл. 5 от договора за потребителски кредит ищецът се задължил да даде подходящо обезпечение на своето задължение, именно последният избрал това да стане чрез поръчителство от ЮЛ (М.). Неоснователно било твърдението, че договорът за потребителски кредит бил обусловен от сключването на договор за гаранция, защото потребителят можел да избере какво обезпечение да направи, тъй като сам избирал вида на обезпечението при попълване на електронния формуляр, след като се запознал с дължимите такси. Ответникът посочва, че не била налице твърдяната от ищцовата страна заблуждаваща търговска практика по смисъла на ЗПК. Относно твърдението на ищеца, че били нарушени чл. 11, ал. 1, т. 9, т. 10 и чл. 19, ал. 4 ЗПК, ответникът поддържа, че в процесния договор за потребителски кредит бил определен твърд лихвен процент, в който възнаграждението по договора за поръчителство не се включвало, тъй като тази услуга не била задължителна за сключването на договора за кредит. Ответникът твърди, че предоставил цялата информация относно размера на ГПР и начина на неговото формиране, съгласно чл. 5 ЗПК. В чл. 3 от договора за потребителски кредит била предоставена цялата информация относно разходите, предвидени в СЕФ, по ясен и разбираем начин, като била посочена общата сума, която подлежала на връщане – главница и лихва. Поддържа, че ищецът бил уведомен за това свое задължение преди да вземе решение за сключване на договора и е могъл да направи собствена преценка дали би могъл да изпълнява това свое задължение или не. Ответната страна твърди още, че ищецът имал потестативното право да се откаже от договора за потребителски кредит в срок от 14 от сключването му, съгласно чл. 29 ЗПК, но не се възползвал от същото. Въз основа на тези доводи е отправено искане за отхвърляне на предявените искове и за присъждане на сторените по делото разноси.

По отношение на направените от страните доказателствени искания съдът намира, че представените от тях писмени документи следва да бъдат приобщени към доказателствения материал. Искането на ответника за допускане изготвянето на съдебно-техническа експертиза е основателно, доколкото такава е необходима за изясняване на спорни между страните обстоятелства относно сключването на процесния договор за кредит. При изготвяне на експертизата вещото лице следва да съобрази и задачите, поставени в исковата молба. По отношение изложеното от ищеца във връзка с допускането на съдебно-счетоводна експертиза по делото, съдът намира, че такава не е необходима за изясняване на спора, доколкото част от обстоятелствата, относими към задачите на експертизата, са безспорни между страните, а за другата не са необходими специални знания. Исканията на ищеца за изискване на документи от ответника съдът намира за неоснователни, доколкото в едната си част се отнасят до безспорни между страните обстоятелства, а в другата – до ирелевантни по делото

такива.

Съдът, след като констатира, че предявените искове са редовни и допустими, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА следния ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

ПРЕДМЕТ на делото са: 1/ установителни искове, съединени в условията на евентуално съединяване, за прогласяване нищожност на договор за потребителски кредит с правно основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП – поради наличие на неравноправни клаузи, с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 22, вр. чл. 11, ал. 1, т. 9, т. 10 ЗПК – поради нарушаване на императивни правни норми, и с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД – поради накърняване на добрите нрави; 2 / кумулативно съединен осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 520,00 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, платена от ищеца в полза на ответника при липса на основание във връзка с процесния договор.

ОТДЕЛЯ като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

- сключването на Договор за потребителски кредит № ***** от 27.05.2022 г. между В. И. П. и ЮЛ за сумата от 2000,00 лева и възнаградителна лихва от 700,00 лева;
- превеждането на заемната сума в размер на 2000,00 лева от ЮЛ на В. И. П.;
- заплащането от В. И. П. в полза на ЮЛ на сума по кредита в общ размер от 2520,00 лева;
- сключването на Договор за гаранция (поръчителство) между В. И. П. и ЮЛ р.л.с.

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА е да докаже:

- по исковете за прогласяване нищожност на процесния договор:

1/ сключването на договорите със съдържание, идентично с описаното в исковата молба;

2/ наличието на посочените в исковата молба основания за нищожност;

- по иска за връщане на платеното при липса на основание възнаграждение по процесния договор – 1/ заплащането на сумата от ищеца; 2/ постъпването на сумата в имуществения комплекс на ответника;
- всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже:

- наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по договора за поръчителство, съответно – наличието на валидно основание за заплащане на възнаграждение по това правоотношение от ищеца в полза на ответника;
- всички факти, на които основава своите искания или възражения.

***НАПЪТВА** страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора, като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.*

ДОПУСКА като доказателства по делото приложените към исковите молби и към отговора на исковата молба писмени документи.

ДОПУСКА изготвянето на **съдебно-техническа експертиза** по делото със задачи, формулирани в исковата молба и в отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за вещо лице в размер на 400,00 лева, вносим от ответника в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за **вещо лице** М.Е.Б.а, телефон: *****, която да бъде уведомена за възложените ѝ задачи след внасяне на определения депозит.

ОСТАВЯ без уважение исканията на ищеца за допускане изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза по делото и за изискване на документи от ответника.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **28.05.2024 г. от 11:20 часа**, за която дата и час страните и вещото лице да бъдат призовани.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните **препис** от настоящото определение, **а на ищеца** – и препис от отговора на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание следва да вземат становище по проекта на доклад по делото и по дадените със същия указания.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че най-късно в първото по делото открито съдебно

заседание може да оспори истинността на представените с отговора на исковата молба писмени доказателства, както и да изрази становище и да посочи и представи доказателства във връзка с направените от ответника в отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

Съдия при Софийски районен съд: _____